



തുംബത്തുരുത്ത് പ്ലാൻ
മഹയാളസർവകലാശാല

എഴുന്നള്ളൻ
വാർഷികപ്രാജ്ഞണം 2019

കിളിപാട്ടുകൃതികൾ : സംസ്കാരപ്രശ്നാത്തലം

ഡോ. എം. ആർ. രാഖവവാരിയർ

പുറിനം ഇബിലി ഓഫീസ്
മറിന കാമ്പസ്, മലബാർ യൂണിവേഴ്സിറ്റി
2019 സെപ്റ്റംബർ 20

കിളിപ്പാട്ടുകൃതികൾ :
സംസ്കാരപദ്ധതിലെ

കിളിപ്പാട്ടുകളെക്കുറിച്ചു പറയുന്നോൾ ആദ്യമായി ഓർമ്മ യില്ലാതിക്കുന്നത് തുഞ്ചെന്തഴുത്തച്ചൻ്റെ കൃതികളെന്ന് വിളി കൊണ്ട് രാമാധാരം, ഭാരതം, ഭാഗവതം എന്നിവയാണ് എന്നാൽ അവയ്ക്ക് പുറമെ അനേകം കൃതികൾ ഈ പേരിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ട്. അവയെല്ലാം ചേർന്ന് പ്രസ്ഥാനപദ്ധവി ആവശ്യപ്പെടാവുന്ന ഒരു രചനാസമുച്ചയം ഈ വകുപ്പിൽ നിലവിലുണ്ട്. എഴുത്തച്ചൻകൃതികൾ പൊതുവെ ആധ്യാത്മികമാർഗ്ഗ ത്രിലഭവയാണെന്ന് എടുത്തു പറയേണ്ടതില്ല. ആധുനികതയ്ക്കപ്പെട്ടുനിന്ന് ഭാതികശാസ്ത്രവിഷയങ്ങൾകുടി ഉൾച്ചേരിന്ന് ശിരജാകല്യാണം, പഞ്ചത്രം, പടപ്പാട്, മാമാക്പാട്, വേതാ ഇചരിതം, സേതുമാഹാത്മ്യം, ഗുരുബ്രക്ഷിണിപ്പാട്, മുതലായവയും ചില സ്ഥലമാഹാത്മ്യങ്ങളും കൂടി ഈ വകുപ്പിൽ പെടുത്താവുന്നവയായിട്ട് നിലവിലുണ്ട്. ആർഭ്രോസുപാതിരിയുടെ ചതുരന്ത്യം ചാക്കോമാപ്പിളയുടെ തുബിയാസിന്റെ പാട് എന്നിവയും സാമാന്യമായി കിളിപ്പാട്ടിന്റെ വകുപ്പിൽ പെടുത്താവുന്നവയായെന്ന് കരുതാം. ഇമ്മട്ടിൽ ശ്രദ്ധസ്വരൂപങ്ങളാണെങ്കിലും വിഷയസഭാവം കൊണ്ടും വെവിയുമാർന്ന് പ്രസ്ഥാനപദ്ധവി കൈവരിക്കാൻ സർവ്വമായോഗ്യമായ ഒരു ശാഖയായ കിളിപ്പാട് കൃതികൾ. ഉള്ളടക്കം കൊണ്ട് നാനാതാരം കുറിക്കുന്ന ഈ കൃതികൾ ആവ്യാനസ്വഭാവംകൊണ്ട് ചില പ്രത്യേകതകൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതും ശ്രദ്ധയം തന്നെ. അവയിൽ ഏറ്റവും പ്രാഥാന്യപ്പെട്ടത് ഭാഷാസഭാവവയും വ്യവഹാരസഭാവവയുമാകുന്നു. ഭാഷാപരമായി ഈ വകുപ്പിൽപ്പെട്ട കൃതികളെല്ലാം സംസ്കൃതികരണത്തിന്റെ ബുഹർപ്പാരമ്പര്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടുനിൽക്കുന്നു.

വ്യവഹാരസമ്പദംകൊണ്ട് ഇവ വിപ്പുലമായ ഒരു ഭൂപ്രദേശത്ത് വ്യാപകമായ ചില സവിശേഷതകൾക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകി ക്ഷാണ്ടുള്ളവയുമാണ്. ഈ നിലയിൽ ബ്രഹ്മത്പാരമ്പര്യവും ലഹുപാരമ്പര്യവും തന്മിൽ ഏർപ്പെട്ടുന്ന ആദാനപ്രദാനങ്ങൾാണ് ഇവയുടെ സാമ്പർക്കാർക്കപ്പെണ്ണാതലമെന്ന് സാമാന്യനു ഉപഭോക്താവുന്നതുമാണ്.

സംസ്കൃതം വെറുമെരു ഭാഷ മാത്രമല്ല, അതോരു സംസ്കാരമാണ്; ലോകബോധവും ജീവിതവീക്ഷണവും കൂടി യാണ്. മസ്തിഷ്കത്തെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതു ഭാഷയാണ് എന്ന നിരീക്ഷണത്തെ ഉദാഹരിക്കാൻ നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ പ്രാദേശികസംസ്കൃതികൾക്കുമേൽ സംസ്കൃതം ചെലുത്തിയ സ്വാധീനം വിവരിച്ചാൽ മതി. സംസ്കൃതലോഷയിലുള്ള അഞ്ചാന വിജഞാനങ്ങളാണ് ഇന്ത്യൻ പ്രാദേശികദാഷകളുടെയെല്ലാം ഇപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷ് പ്രചോദനപ്പെട്ടു. ഇപ്പോൾ പ്രചോദനപ്പെട്ടു. ഇത് ഏകമുഖമായ ഒരു ധാര മാത്രവുമല്ല. പ്രാദേശികപ്പെട്ടു. ഇത് ഏകമുഖമായ ഒരു ധാര മാത്രവുമല്ല. പ്രാദേശികസംസ്കൃതികളിലേക്കിങ്ങാട്ട് എന്നപോലെ ആ സംസ്കാരികളിൽനിന്നുണ്ടോടു സംസ്കൃതത്തിലേക്കുമുണ്ട് ഒരു അഭിഭാഷികളിൽനിന്നുണ്ടോടു സംസ്കൃതത്തിനു സാരം. ഈ അഭിഭാഷം മുഖ്യമായാണ് സംസ്കൃതത്തിനു പ്രാദേശികദാഷകളുമായും നാടുമൊഴികൾക്ക് സംസ്കൃതവു മായും അഭിഭാഷം തോന്നും താഡാത്യും നേടാനും കഴി എത്ത്. സംസ്കൃതവും കേരളിയസമുഹവും എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു പറയാൻ തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പ് ഇക്കാര്യം സവിശേഷം ഓർത്തിരിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്.

ചരിത്രം കണ്ണുമിഴിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നുണ്ടത്തനെ സംസ്കൃതബ്രഹ്മത്പാരമ്പര്യത്തിൽന്റെ പല രൂപങ്ങളും കേരളക്കര കൂത്തബ്രഹ്മത്പാരമ്പര്യത്തിൽന്റെ പല രൂപങ്ങളും കേരളക്കര ഉൾപ്പെടെയുള്ള തമിഴക്കത്തുടനീളം നിശ്ചലിക്കാൻ തുടങ്ങിക്കിട്ടിയാണോ. ആഭിച്ഛേരമാരിൽ ചില മുടിമന്നും ചിന്തനയാക്കാനും ആവശ്യമാണ്.

പുത്രകാമേഷ്ടി നടത്തിയതായി അവരെക്കുറിച്ചുള്ള പാട്ടുകളിൽ കാണുന്നു. ആ നാടുകോയ്മകളിൽ ചിലർ ബോമ്പേയ അഞ്ചേരിക്കുവരാണ്; വൈദികസംസ്കൃതത്തു വഴക്കെങ്ങളും വിശാസങ്ങളും സ്ഥൂം അതിബേദ്ധ പദങ്ങാൾവുംകൂടി തമിഴക്കത്തെ വാമമാഴിവിഴക്കങ്ങളിലേക്ക് ആഗിരണം ചെയ്യപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നു എന്ന് നമ്മുടെ ഏറ്റവും പഴയ വാങ്ങമയങ്ങളായ പഴന്തമിഴപ്പാട്ടുകൾ സുചിപ്പിക്കുന്നു. സംസ്കൃതഭാഷ ഉപാധിയായി രൂപംകൊണ്ടെന്നും നാടുവഴക്കങ്ങളിലേക്ക് ഉള്ളർന്നിരിങ്ങിയതിനും ആ പാട്ടുവഴക്കങ്ങളിൽ തെളിവുണ്ട്. തമിഴക്കത്തെ പഴയ മുവരശസകലപ്പത്തിന്റെ വിശദാംഗങ്ങളിലാകെ ബ്രാഹ്മണസംഹിതകളിലെ ചക്രവർത്തിസകലപ്പവും ഭൂമിശാസ്ത്രബോധവും ധർമ്മചിന്യയും രാജ്യർമ്മവുമല്ലോ അഥാരഭൂതമായി വർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ഹിമാലയം വരെയുള്ള ഭൂവിഭാഗങ്ങളെല്ലാം ഉള്ളടക്കുന്ന ചക്രവർത്തിക്കേൾക്കു മാണ് തമിഴക്കത്തെ ഓരോ മുടിമന്നനേരും തടകം എന്ന പ്രസ്താവം, ഭാരതീയരാഷ്ട്രമീമാംസയിലെ സ്വർണ്ണക്കലപ്പത്തിനു കൂപ്പും കൊടുക്കേണ്ട ഒരാധാരമാകുന്നു. വടക്ക് ആരൂപാവർത്തനത്തിൽ രൂപപ്പെട്ട സാമ്രാജ്യങ്ങളും ദുർശയിലാണ് തമിഴക്കത്തെ മുടിമന്നരുടെ രാജ്യസകൽപ്പം രൂപപ്പെട്ടത്. ആകുതിയും പ്രകൃതിയും എന്നായിരുന്നാലും അതു പ്രകാശിപ്പിക്കാനുള്ള കരു സംസ്കൃതത്തിന്റെ കമ്മട്ടിത്തിലാണ് ഉരുവം പുണ്ണത് എന്നു ചുരുക്കം. എന്നുംവെച്ച്, നാടൻമട്ടുകളെ ഇക്കത്തിയും അകറ്റിയും തള്ളിപ്പറഞ്ഞും പിൽക്കാലത്തു പാശ്ചാത്യാധികാരിക്കുന്നതു ആ സമ്പദാധികാരിക്കുന്നതു പോലുള്ള ഒരു സംസ്കാരപ്രചാരമായിരുന്നില്ലെങ്കിലും സംസ്കൃതത്തിന്റെ അഭിഭാഷാരംകൊണ്ടു സംബന്ധിച്ചത്. അതു നാടുവഴക്കങ്ങളുടെയും ലോകബോധങ്ങളുടെയും സ്വത്വങ്ങളെ അംഗീകരിച്ചു; അവയ്ക്ക് അംഗീകാരത്തിന്റെ നിദാനമായ ശാസ്ത്രീ

യത കർപ്പിച്ചുനൽകുകയും ചെയ്തു. ലോകബോധത്തിലും ജീവിതവീക്ഷണത്തിലും ശാസ്ത്രചിന്തയിലുമേഖലാം ഇതിനു അഹരണാദാർ കാണാം.

തമിഴ് കത്തേക്കുള്ള ഈ സംസ്കൃതപ്രചാരണത്തിന് അന്നത്തെ ഉർപ്പാദനവും സമുദ്ദൈക്കമം, നാടുവാഴച്ച എന്നിവയിലോളം വേരോട്ടമുണ്ട്. എന്തിണകളിലെ വിഭ മുന്നിലെ വേരുപാദനം മരുത്തതിലോഴിക്കു മറ്റൊട്ടത്തും കൂടും പ്രവോദിക്കുന്ന പ്രക്രൂട്ടിലോതുഞ്ചിയ തൊഴിൽ ശേഷിയാൽ ബന്ധങ്ങളുടെ ചട്ടക്കൂട്ടിലോതുഞ്ചിയ തൊഴിൽ ശേഷിയാൽ പരിമിതപ്പെട്ടു. മരുത്തതിലാകട്ടെ, കൂടും പ്രവോദിക്കുന്ന ഉർപ്പാദനം ബന്ധങ്ങളുടെ പ്രക്രൂട്ടത്തുകാരണം വിഭവോ ശുക്രക്കുന്ന ഉർപ്പാദനം ബന്ധങ്ങളുടെ പ്രക്രൂട്ടത്തുകാരണം വിഭവോ പ്രക്രൂട്ട-അടിയാളഭവന്യങ്ങൾ പ്രത്യുക്ഷപ്പെട്ടുകയുണ്ടായി. ഉല്പ ഉടയാള-അടിയാളഭവന്യങ്ങൾ പ്രത്യുക്ഷപ്പെട്ടുകയുണ്ടായി. ഉല്പ നാഞ്ചിനേൻ ഉടമക്കുള്ള അവകാശത്തിനു നീതീകരണം നൽകുന്ന സത്തവകാശാശയങ്ങൾ യർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളിൽ അനേകക്കു കുമീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ ആശയങ്ങളെ ആധാരക്കാരി മരാക്കിയാണ് ഈ (കരം, നികുതി) പിരിവിനക്കുറിച്ചുള്ള പഴന്തമിച്ച പഴക്കങ്ങൾ രൂപംകൊള്ളുന്നത്. ഉർപ്പാദകൾ പഴന്തമിച്ച പഴക്കങ്ങൾ രൂപംകൊള്ളുന്നത്. ഉർപ്പാദകൾ അവ തൊഴിൽക്കാണ്ഡഭാവുന്ന ഉർപ്പാദനത്തിനേൻ ഉടമയുടെ കാശം ഉറപ്പായതോടെ ആ വ്യവസ്ഥയെ കാത്തുപോരാനുള്ള കാശം ഉറപ്പായതോടെ ആ ആദ്യാക്കുരങ്ങളും ഇക്കാലത്താണ് തമിഴ് രണ്ടുകൂടത്തിന്റെ ആദ്യാക്കുരങ്ങളും ഇക്കാലത്താണ് തമിഴ് കത്ത് പ്രത്യുക്ഷമാവുന്നത്. രാജാവിന്റെ കീഴിലുള്ള രണ്ടുകൂട കത്ത് പ്രത്യുക്ഷമാവുന്നത്. രാജാവിന്റെ കീഴിലുള്ള രണ്ടുകൂട മറ്റും തനിൽത്തമിഴനു നാട്ടും നടക്കുന്ന യർമ്മചിനകളുടെ മറ്റും തനിൽത്തമിഴനു നാട്ടും നടക്കുന്ന യർമ്മചിനകളുടെ മയ്യാം മുലരുപം സംസ്കൃതത്തിലുള്ള യർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളി രൈല്ലാം മുലരുപം സംസ്കൃതത്തിലുള്ള പ്രചാരം സ്വാലാവികവും ലാണ്. അവയുടെ തെക്കോട്ടുള്ള പ്രചാരം സ്വാലാവികവും അവഗ്രാഹിപ്പിച്ചിത്വമായിരുന്നു എന്നാണ് പരഞ്ഞുവരുന്നത്.

സംസ്കാരത്തിന്റെ കടംകൊള്ളൽ ഭാഗികമായിരാത്രെ നടക്കുന്ന ഒന്നിലും സാകലേപ്യന്ത്യുള്ള ഒരു വ്യാപനമാണത്. തന്നി മിത്തം, സംസ്കൃതത്തിലെ യർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളാട്ടാപ്പാം, മറ്റു ശാസ്ത്രചിന്തകളും ഇങ്ങാട്ടത്തി. തമിഴക്കത്തെ ഏറ്റവും പഴ രാഷ്ട്രചിന്തകളിൽ സംസ്കൃതവ്യാകരണത്തിന്റെ ജീവര നൃകാണാം. തിരുക്കുറൾപോലുള്ള തത്ത്വചിന്താപരമായ കൂതി കളിലും ഏതെങ്കിൽ സംസ്കൃതാശയങ്ങളാണ് പ്രാഥാണ്യന കലർന്നിരിക്കുന്നത്! പദക്കാശം മുതൽ ആശയസംഹിത വരെ പല തലങ്ങളിലാണ് സംസ്കൃതഭാഷയുടെ വ്യവഹാരങ്ങൾ വ്യാപിച്ചത്. എന്നാൽ അവയെന്നാനും തന്നെ സ്വപ്രാഥാണ്യം കൊണ്ടു തമിഴക്കത്തിന്റെ വഴക്കങ്ങളെ നിഷ്കാസനം ചെയ്തു കൊണ്ടില്ല, മറിച്ച് ആ വഴക്കങ്ങൾക്കു പുതിയ വ്യവഹാരപരമാ ങ്ങൾ ഒരുക്കിക്കൊണ്ടാണ് സംസ്കൃതം പെരുമാറിയത്. മുമ്പു പറഞ്ഞ കൂതികൾ പുറമേക്ക് തനിൽത്തമിഴനു തോന്തിക്കുന്ന തിന്റെ രഹസ്യവും ഇതുതന്നെ. സംസ്കൃതമെന്നതു ശ്വാസം സാരുടെയോ ഹൈന്ദവരുടെയോ ക്ഷേത്രങ്ങളെന്ന തികച്ചും വികലമായ ഒരു ധാരണ എങ്ങനെയോ ആധുനികകാലത്ത് പ്രബലപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പഴന്തമിച്ചപ്പട്ടുകളിലെ പല പദപ്രയോഗങ്ങളും ഹൈന്ദവരുടെ രഹസ്യവും ആശയമായ ജേജന-ബഹുഭവ്യവഹാരങ്ങളിൽനിന്നു നേരിട്ടു കടന്നുവന്നവയാണ്. അങ്ങനെ ദിനംബര ഗണി പക്കുടുക്കെ നക്കണിയാരായി; പ്രതിമ പടിമയായി; ഉപമ ഉവമമായി; കൂഷി, പാശുപാല്യം, നഗരം, വാൺജിം എന്നി അങ്ങനെ ജീവനോപാധികളിൽക്കൂടി ജേജനബഹുഭവാന്വരും ശ്രീലീലെ പ്രാക്കൃത-സംസ്കൃതപരികൾപെന്നങ്ങളും പദപ്രയോഗങ്ങളും സുലമോയി വ്യാപിച്ചു. അപ്പോഴും അവയെല്ലാം പ്രാദേ ശിക്കജീവിതത്തേയും അതിന്റെ നാനാവ്യവഹാരങ്ങളും പോഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുപോന്നതേയുള്ളതു; പിഴുതെറിയുകയല്ല ചെയ്തത് എന്നുകൂടി ഓർക്കണം.

പഴയ തിനേകളിൽനിന്നു കാർഷികഗ്രാമങ്ങളിലേക്കുള്ള പകർച്ചയാൾ തമിഴക്കരതു പൊതുവെവയെന്നപോലെ കേരള കണ്ണിലുമുണ്ടായ സമുപ്പത്രിവർത്തനങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തേതും മുഖ്യമായതും കാർഷികഗ്രാമങ്ങളുടെ സമുദായക്രമത്തിൽ മുഖ്യമായതും കാർഷികഗ്രാമങ്ങളുടെ സമുദായക്രമത്തിൽ അനുനാസത്തെ നാടുടയവരും അവരുടെ മേലധികാരമേറ്റ രാജാ ക്രമാരും അവരുടെ വാഴച്ചയും അതിന്റെ നാനാവൃദ്ധാരം അഞ്ചിളം ഉചിതമായ നൃഥ്യീകരണത്തോടെ സീകാരുതനേടി. ആ പ്രക്രിയയുടെ പിന്നിൽ ശക്തമായ ഭാരതീയരാജാവർഷ അഞ്ചിളത്തെന്നായാൾ. കേരളത്തിലെ ഓരോരോ സ്ഥലങ്ങൾക്ക് അഞ്ചിളത്തെന്നായാൾ. രാമായണ-ഭാരതാദിഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ സംഖ്യാത്തിയോടും കമാ രാമായണ-ഭാരതാദിഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ സംഖ്യാത്തിയോടും മുഖ്യമായി പരയപ്പെടുന്ന ബന്ധം, ഈ ഭൂവി പാതങ്ങളോടുമുള്ളതായി പരയപ്പെടുന്ന ബന്ധം, ഈ ഭൂവി ഭാഗത്തെ ഇതിഹാസപുരാണപാതയും അഞ്ചിളമായി കണ്ണി ചേർത്തു. ഇതരം കല്പനകൾത്തെന്നായാൾ പിൽക്കാലത്ത് ക്രിസ്തീയവിഭാഗങ്ങൾക്കും തങ്ങളുടെ പാതയും തങ്ങൾക്കും മാതൃകയായത്. ഇതരം വ്യവഹാരങ്ങളിലെല്ലാം നീകൾക്കാൻ മാതൃകയായത്. ഇതരം വ്യവഹാരങ്ങളിലെല്ലാം പൊതുവായ ഘടകം സംസ്കൃതമാതൃകത്തെന.

സാമൂഹ്യമായ ഈ മാറ്റത്തിന്റെ നാനാവഴികളിൽ പ്രവ ഹിച്ച് ഒരു സംസ്കാരാധിക കെതിയുടേതാണെന്നു പറയാം. കെതിയുടെ നാനാവൃദ്ധാരാഞ്ചൾക്ക് ആസ്പദമായുണ്ടായിരുന്നത് ഭാരതവർഷത്തിൽ ശതാബ്ദങ്ങളായി നിലവിലിരുന്ന വേദാപനിഷത്തുകളിലേയും ഇതിഹാസപുരാണങ്ങളിലേയും സകലപങ്ങൾത്തെന. കൂഷികളും വാൺിജ്യത്തിനും ആസ്പദമായ കാലശാന, ജ്യോതിഃശാസ്ത്രം എന്നീ വിജ്ഞാനരൂപങ്ങൾ സംസ്കൃതപാതയും തിലുള്ളവയാണ്. ആയുർവ്വോദം, ഗണിതവിദ്യ മുതലായവയുടെ കാര്യവും വ്യത്യസ്തമല്ല. കെതിയുടെ സ്ഥാപനരൂപമായി പ്രചാരം നേടിയ കേഷ്ട്രങ്ങൾ നിന്നും, കേഷ്ട്രനാടകവേദിപോലും ഭാരതീയസംസ്കൃതനാടകം

കുപാരവ്യത്യയാൾ പിന്തുടർന്നതെന്ന കാര്യം പരക്കെ അണിയാം. ആ രീതിയുടെ ഏറ്റവും പുഷ്കലമായ ഒരു ശാഖ വർത്തമാനകാലത്തോളം നിലവനിന്നു കേരളത്തിലാണെന്ന കാര്യം പ്രത്യേകം ഓർക്കാം. സംസ്കൃതത്തിന്റെ പ്രചൂരപ്രചാരത്തോടൊപ്പം ആ പാതയും തിലുള്ള ദേശീയപാരമ്പര്യത്തെ വിളക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങളുമുണ്ട്. കേഷ്ട്രക്രമങ്ങളുടെ കേരളീയസ്വനായതാണെല്ലാം ചാക്യാനാരുടെ മുഖ്യാർഹമായും സംഭാവനയും ഇതാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ തെറ്റില്ല. നാടുമൊഴിയുടെ കമ്പനപാരമ്പര്യക്കാണും സംസ്കൃതനാടകവേദികൾ പുതിയൊരു ജനകീയബന്ധം സ്ഥാപിതമായത് കേരളീയകേഷ്ട്രനാടകവേദിയുടെ നേട്ടംതന്നെയായി കരുതണം.

സംസ്കാരത്തിന്റെ വ്യാപനം ഒട്ടേടമായി നടക്കുന്ന ഒരു പ്രക്രിയയല്ലെന്നു സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായാലോ. സാമൂഹ്യവും വസ്തുക്കൾ നാനാവൃദ്ധാരാഞ്ചലാടാപ്പം ജാതിസ്വഭാവം അഞ്ചിളം അതിന്റെ ആശയസംഹിതകളും ഇങ്ങാടുന്നതിയതും സംസ്കൃതപാരമ്പര്യത്തിന്റെ സ്വന്ദര്ധമാണെന്നു സ്വന്ദര്ധമാണെന്നു തന്നെ. എന്നാൽ, ഇക്കാരുതെക്കുറിച്ചു പൊതുവെയുള്ള ധാരണ, ചാതുർവ്വർണ്ണത്തിന്റെ ചുവടുപിടിച്ചാണ് കേരളത്തിലെ ജാതിവഴക്കം രൂപപ്പെട്ടതെന്നാണ്. വാസ്തവത്തിൽ, കേരളീയമായ ജാതിസ്വഭാവായത്തിന്റെ പുറനകുപ്പായമെ സംസ്കൃതത്തിന്റെ തായിട്ടുള്ളൂ. അതിന്റെ ഉള്ളടക്കം എക്കാലത്തും നാടുവഴക്കം തന്നെ. ഇതിൽ നമ്പുതിരിമാരുടെ കാര്യമാണ് അല്പപം വിസ്തരിക്കാനുള്ളത്. വൈദികമോ ആശമികമോ ആയ പാതയും ലാഡ് നമ്പുതിരിമാരുടെ ആചാരാനുഷ്ഠാനവിധികളും ഉള്ളനുന്നത്. ഇവയിൽ ആശമികവിധികളെ അനുവർത്തിക്കുന്ന കേഷ്ട്രാധാധനാവൃത്തികളിൽ സംസ്കൃതം അതേപടി തുടർന്നുന്നതുകാണാം. എന്നാൽ വൈദികവൃത്തികളുടെ കാര്യമതല്ല. യാഗാനുഷ്ഠാനത്തിനു സഹായകമായി ‘പച്ച’ എന്ന പേരിൽ

സഹായഗ്രന്ഥങ്ങൾ പലതുണ്ട്. മലയാളത്തിൽ അവയിലും നമ്പ്യതിരിമാരുടെ വൈനംബരിന്ദ്രിയവഹാരങ്ങളിലും ഒട്ടേറെ വൈദികശബ്ദങ്ങളുണ്ട്. അവയിലോടു മിക്കതും തത്സമരീ തിയിലല്ല തത്ത്വമായി, മലയാളിയായി ഭാവംപകർന്നാണ് പെരു മാറുന്നത്. വളരെ അനേകണംസാധ്യതകളുള്ള ഈ വസ്തുത ഇവിടെ എടുത്തുപറഞ്ഞത് വെറുതെയല്ല. വൈദികവ്യതി കള്ളം അവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളും ഇന്നും മാറ്റമില്ലാതെ തുടർന്നുപോരുന്ന ഒരു നാടാണ് കേര ഇന്നും ഒക്കെഴുതാൻ അടിസ്ഥാനപരമായ ചില ഇം. ഒരു പക്ഷേ, ഇതിനുകാരണം അടിസ്ഥാനപരമായ ചില കൂടുസ്വന്തതിൽ അവകാശം നേടണമെങ്കിൽ യാഗം അനുഷ്ഠി ചുതിക്കണമെന്നാരു നിയമം ചില ഗ്രാമങ്ങളിലേക്കിലും ഉണ്ട്. ശുകപുരം, പെരുമനം എന്നിവ ഉദാഹരിക്കാം. ‘പടകാരം’ എന്നാരു സ്വന്വാധാനതനെ ഈ വ്യവസ്ഥയുടെ സൃഷ്ടിയാണ്. നാഗരികത സ്വത്വവകാശവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുതന്നിയത് എന്ന്. നാഗരികത സ്വത്വവകാശവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുതന്നിയത് അതിന്റെ ചിരസ്ഥായിയായ നിലവിൽപ്പിനു കാരണമായി. സംസ്കൃതപാരമ്പര്യം കേവലം ആശയരംഗത്തുമാത്രമല്ല, നിത്യനിജാനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സാമ്പത്തികകാര്യങ്ങളിലേക്കും പടർന്നിട്ടുള്ള ഒന്നാണ് എന്നു ചുരുക്കം.

വൈദികമായ ഈ പാരമ്പര്യം തെറ്റാതെ നിലവിന്നുപോരാൻ ചില ഏപ്പിപ്പാടുകൾ ഉണ്ടായി. കടവല്ലുർ അനേകാനും ഗഹോല്ലുള്ള വൈദികമത്സരപരീക്ഷകൾ ഇക്കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ടും. മുറിപ്പം, ഓത്തുട്ട്, വാരം എന്നിങ്ങനെ നധിരംപരിപാടികൾ വേറാറുവക. വേദപാംനകേന്ദ്രങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു, തുള്ളി റില്യും തിരുനാവായിലും മറ്റൊരുള്ള ഓത്തമാർമ്മങ്ങൾ പോലെ. ഇവയുടെ പുർവ്വതുപമായിരുന്ന കേരളത്തിലെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ചിലതിലോക ഉണ്ടായിരുന്ന ശാലകൾ. ശാലകളിലേക്കു പ്രവേശനത്തിനു വൈദികജ്ഞാനം നിർബന്ധമായിരുന്നു

എന്നാണ് അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ലിഖിതങ്ങൾ അറിവുതരുന്നത്.

വൈദികത്തരമായ സംസ്കൃതപാരമ്പര്യത്തിന്റെ കാര്യം ഒട്ടാനു വ്യത്യസ്തമാണ്. വൈദികജ്ഞാനം നമ്പ്യതിരിബോ മണാരുടെ കുത്തകയായിരുന്നുവെങ്കിൽ, വൈദികത്തരം ജ്ഞാനം അങ്ങനെയല്ല. ജാതിശ്രേണിയിൽ താണപടികളിലും ഉള്ളവർക്ക് ഒരു വിലക്കും ഇക്കാര്യത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊരണം, ജാതിയിൽ താണവർക്കുപോലും സംസ്കൃത ഓഷധുടെ സംസ്കാരസ്വത്തിൽ അവഗാഹവും അതുവഴി യുള്ള അവകാശവും സിഖമായി. ആയുർവ്വോദ്ധത്തിന്റെ പ്രയോക്താക്ലേജായ വേലമാരും ജ്യോതിഷത്തിന്റെ നാടുപാരമ്പര്യം കൈയേറിയു കാത്തുപോന്ന കണ്ണിയാർപ്പണിക്കൊന്നാരുമെല്ലാം ജാതിശ്രേണിയിൽ താണവരാണെങ്കിലും ശാസ്ത്രജ്ഞാനത്തിൽ ഒട്ടും താഴെയല്ല. ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, സാഹിത്യാഭികലകളിലും ഇങ്ങനെയൊരു ശ്രോഹംണ്ണത്രപാരമ്പര്യം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതിന് ഉത്തരകേരളത്തിലെ പുരക്കളിയും അതിന്റെ ഒരു മുഖ്യഘടകമായ മറുത്തുകളി എന്ന പാണ്ഡിത്യമത്സരവും ഉദാഹരണമാണ്.

വ്യാപകമായ സംസ്കൃതസ്വത്തിന്റെ ഒരാദ്യാലട്ടത്തിൽ, സാമാന്യവ്യവഹാരങ്ങളല്ലാം നാടുഭാഷയിൽ, വിശേഷവ്യവഹാരങ്ങളല്ലാം തമിഴിൽ അമവാ സംസ്കൃതത്തിൽ എന്നായിരുന്നു നില. അന്നത്തെ സംസ്കൃതപ്രചാരകരായി ഒരു വേള ജൈനബൗദ്ധസംഘങ്ങളും കേരളത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കാം, പ്രത്യേകിച്ചും താണ ജാതിക്കാരുടെ ഇടയിൽ. സിഖരൂപത്തിന് ഭക്തിക്രൈസ്തവിത്സമുഹത്തിലുണ്ടായ രാമാരാമാഃ എന്ന ദേവാശ്രയത്തിനുപകരം വൃക്ഷഃ വൃക്ഷഃ വൃക്ഷഃാഃ എന്ന ഇംഗ്ലീഷാദേവതമായ ഒരു രൂപം പ്രചരിപ്പിച്ചത് ഈ സംഘങ്ങളാവണം.

ഈ വ്യവഹാരമായുള്ളതിൽവന്ന ഒരു മുഖ്യപരിണാമം, സാമാന്യവ്യവഹാരങ്ങളിലേക്കു സംസ്കൃതവും വിശ്വാസവും വഹാരങ്ങളിലേക്ക് നാട്ടുമൊഴിയും കടന്നുകയറുന്നതാണ്. കേരളീയസമൂഹത്തിൽ ഈ പരിണാമം സംഭവിക്കുന്നത് നാട്ടുവാഴിസ്വരൂപങ്ങളുടെ കാലത്താണ്. അന്നത്തെ ഉപജീവനവും തികശി, സാമൂഹ്യക്രമം, സംസ്കാരരൂപങ്ങൾ-ഓരോന്നും എടുത്തുനോക്കിക്കൊള്ളുക. സാർവ്വത്രികമായി കാണാവുന്ന ഒരു മാതൃകയുണ്ട്: ആന്തരമായ ജീവചെതന്യം സംസ്കൃത പാരമ്പര്യത്തിന്റെ; അതിനു പ്രകാശിക്കാനുള്ള ഉപാധി നാട്ടുമൊഴിയുടേൽ. ഇതാണാമായുള്ള. കൂഷി, വാൺജ്യം മുതലായ സമ്പദവ്യവസ്ഥാപരമായ വ്യവഹാരങ്ങളുടെ ശാസ്ത്രീയം സ്വഭാവം ഇക്കാലത്തു സംസ്കൃതത്തിന്റെതായിരുന്നു. കാലഗംപദം ജോതിഷം, ആരോഗ്യരക്ഷ, വാസ്തവിദ്യ, ഗണിതം തുടങ്ങിയ വിജ്ഞാനത്തുപങ്ങൾക്കും ആകരമായി സംസ്കൃതഭാഷയുടെ പ്രാക്കരണസബ്ദത്തുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. തൊട്ടു മുമ്പെതെ പെരുമാൾ വാഴപകാലത്തിൽനിന്നു വ്യത്യസ്ത മായി സ്വരൂപങ്ങളുടെ കാലമായപ്രകാശകൾ അംഗാവിജ്ഞാനങ്ങളെതുടർന്നു സംസ്കൃതചെതന്യത്തിന്റെ പ്രകാശം നാട്ടുഭാഷയിലാവാനുള്ള തിട്ടുകൾ പ്രകടമാണ്. ഭാരതീയപാരമ്പര്യത്തിലെ ശാസ്ത്രജ്ഞാനങ്ങളും നാട്ടുഭാഷയിൽ പ്രത്യേക പ്രടക്കാൻ തുടങ്ങുന്നതു ഇക്കാലത്താണ്. പശ്ചാത്യ മട്ടിലുള്ള പ്ലാറ്റാർ തുടങ്ങുന്നതു ഇക്കാലത്താണ്. പശ്ചാത്യ സംസ്കൃതപാരമ്പര്യത്തിന്റെ ചിത്രവട്ടങ്ങൾ അതേപെടി പാലിച്ച ശാലകളെ പിന്തള്ളി പള്ളിക്കുടങ്ങളും ഗുരുകുലങ്ങളും അപരിലെ പ്രത്യേകപാനരീതികളും അതിന്റെ ഭാഷാപ്രബന്ധകളും നടപ്പിലാവുന്നതും ഇക്കാലത്തുനെന്ന.

കാവ്യപാരമ്പര്യത്തിൽ ഈ പരിണാമായുള്ളതു കൂടുതൽ തെളിവാർന്ന രൂപമുണ്ട്. ഇക്കാലത്തെ മുന്തിയ രചനകളായ രാമകമകളും കൂഷംകമകളും സംസ്കൃതത്തിലുള്ള

ഇതിഹാസ-പുരാണപാരമ്പര്യങ്ങളെ അനുപദം പിന്തുചരുന്ന പയാണം. എന്നാൽ അവയുടെ പ്രകാശനത്തുപരമോ, പ്രാദേശിക പാരമ്പര്യത്തിൽ തെഴുത്തുവന്ന നാട്ടുമൊഴികളും. സാഭാവികമായും ഈ നാട്ടുമൊഴികളുടെ സ്വന്നസംസ്കാരവും പദ്ധതിയും മാത്രമായി ആര്യഭാഷയിലെ ഇതിഹാസപുരാണങ്ങളിലെ ആശയങ്ങളെത്തെ പുനഃസ്വീക്ഷിക്കാൻ ശ്രദ്ധകമാണ്. സംസ്കൃതത്തിന്റെ എഴുത്തും ചൊല്ലും പൊരുളും മുഖ്യമായ നേതക്കാളുമെറെ ഏറ്റുവാങ്ങേണ്ണ ഒരാവശ്യം ഇപ്പറി എത്ത മാതൃകയുടെ പ്രചാരംകൊണ്ടുണ്ടായി. പശ്ചാത്യ പട്ടശ്ശത്തും കോലെ ശുത്തും പുതിയ ആര്യ എഴുത്തിനു വഴിമറിക്കൊടുക്കുന്നത് സ്വരൂപവാഴചയുടെ പിന്തപകുതിയോടെയാണെന്നു പറയണം. കേരളത്തിനു പറുത്തു തമിഴ്ഗ്രന്ഥം, പല്ലവഗ്രന്ഥം എന്നീ ലിപികളുടെ വളർച്ചയ്ക്കു കാരണമായിവന്നതും സമാനമായ സാംസ്കാരികാവസ്ഥത്തെന്ന്. കേരളത്തിലെ ആര്യയെയും തമിഴ്നാട്ടിന്കും പല്ലവഗ്രന്ഥങ്ങളെന്ന് അനുവർത്തിക്കുന്നത്. ഇതിന്റെതന്നെ മറ്റൊരു കൗതുകം ഇല്ലാതില്ല. സംസ്കൃതത്തിന്റെ കൈമുതലുകളിൽ ഏറിയകുറിം ഇങ്ങനൊട്ടുതുന്നതു തമിഴനാട്ടിന്കും തിയലും ആദ്യേ, കർണ്ണാടകദേശങ്ങളിലും കൈമുതലുകളിൽ അംഗീകാരിക്കപ്പെട്ടാണ് ഈ കൗതുകത്തിനാസ്പദം. മലയാളിയുടെ മസ്തിഷ്കത്തെ ഒരു പുതിയ രീതിയിൽ കരുപ്പിടിപ്പിച്ചത് എഴുത്തിലും ചൊല്ലിലും പൊരുളിലും കടന്നുകൂടിയ സംസ്കൃതപാരമ്പര്യമാണ്.

നേരത്തെ സുചിപ്പിച്ചതുപോലെ, ഈ കരുപ്പിടികളിൽ ഒന്ന് മറ്റാനീനെ വിചുങ്ഗങ്ങലേ പുറത്തള്ളലോ അല്ല, പരസ്പരം ഉരുകിച്ചേരലോണ്ടായത്. സാമൂഹ്യരൂപവത്രകരണത്തിന്റെ ഏല്ലാ അംഗങ്ങളിലും ഈ യഹാകിസ്വഭാവം സാന്നിധ്യം കൊണ്ടു. ഭൗതികവും ഭൗതികതരവും ആയ വ്യവഹാരങ്ങളിൽ മുഴുവൻ ഈ യഹാകിത ജീവഭ്രംശം വർത്തിച്ചു.

ഇപ്പുണ്ട യഹികത എത്തെക്കില്ലും ജാതിമതവിഭാഗങ്ങളുടെ വ്യവഹാരങ്ങളിലേക്ക് തുച്ഛിക്കുട്ടുന്നതിനു പകരം നാനാജാതിമതസ്ഥരുടേയും വ്യവഹാരങ്ങളിലേക്ക് പടർന്നുകയറുകയാണുണ്ടായത്. പാശ്ചാത്യരുടെ വരവിനുമുമ്പ് നാട്ടുകാരയു നസ്സാണികളുടെ ഒരു പ്രാർത്ഥനാമന്ത്രം, ‘ഓം മിശി ഹായേനമ’ എന്നായിരുന്നുവെന്നു ഉദയമേഖരീ സുന്ധാദോസിന്റെ ചില കാനോനകളിൽനിന്നിവാക്കുന്നു. ഇവിടെ എടുത്തുപറഞ്ഞ യഹികതയുടെ സ്വാവബ്ദം അതി ഏറ്റു മതനിർപ്പേക്ഷയും ബെജിപ്പുട്ടുത്തുന്ന ഒരു പസ്തുതയാണെന്ന്. പജ്ഞികളുടെയും മറ്റും എടുപ്പുകൾ ലാരതീയപാരമ്പര്യത്തിൽ രൂപം കൊണ്ട കേരളീയതചുശ്ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ശൈലിയിലാവുന്നതും ഈ പറഞ്ഞ യഹികതയുടെ വ്യവഹാരങ്ങളുടുത്തനെ.

സ്വാഭാവികവും ജീവിതഗണ്യിയുമായ ഈ യഹികത തന്നെയാണ് മലയാളപാരമ്പര്യത്തിലുള്ള ദീപാന്തരങ്ങളിലെ വ്യവഹാരങ്ങളിലും കാണുന്നത് എന്ന കാര്യം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. കുറമംഗലം, വേളാപുരം മുതലായി ലക്ഷ്യവീപുകളിൽ പലതില്ലമുള്ള സ്ഥലനാമങ്ങളിൽ ഈ സംസ്കൃതസന്ധർക്കെ തതിന്റെ ലാണ്ട്ചന പ്രകടമായുണ്ട്. ദീപുകാരുടെ ഉപജീവന വൃത്തി കപ്പലോട്ടമാണ്. കപ്പലോട്ടത്തിനാവബേട്ട്, അവർക്കൊരു വിശ്രഷ്ടപ്പെട്ടവഹാരം തന്ത്രാധിക്യാഭ്യർത്ഥനയും. ആ ദീപുകാരു വഹാരം, സംസ്കൃതത്തിന്റെ ജ്യോതിശ്ചാസ്ത്രജ്ഞതാന് തതിൽപ്പെടുന്ന നക്ഷത്രവിദ്യയുടേതുതനെ. അതിന്റെ പ്രകാശനരൂപമോ നാട്ടുമൊഴിയും ചേലാർന്നന്നതും.

അശവതിയുച്ചകച്ചപ്പുതനാണാ
കർക്കടത്തിൽ രണ്ടേക്കാല്,
ഭരണിക്കുന്നൊട്ടു കുളിരേ നാഴിക
പരിചിന്നാടണ്ണിൽ പരമിഹ ചെല്ലും

പരിചിന്നാടണ്ണിൽ പരമിഹ ചെല്ലും

ഇത്യാം മലയാളിയുടെ നക്ഷത്രവാക്യംതന്നെയാണ് അദ്ദോന്തതെന്നും കല്പേനിയിലേയും നാട്ടുനാവികമാർ അവരുടെ നാക്കുവഴങ്ങുന്നതിനൊന്തൽ ഓരോ കടൽയാത്രയിലും ചൊല്ലി ദിക്കരിഞ്ഞു വണ്ണി നടത്തിപ്പോന്നത്.

സംസ്കൃതവും കേരളീയസമൂഹവും തമിലുള്ള ബന്ധം കേവലം രണ്ടു ഭാഷകൾ തമിലു ഒഴി മേഡരിലെ സന്ധർക്കമുണ്ട്. സന്ധർവ്വപദ്ധതി, സമൂഹക്രമം, സംസ്കാരമാതൃക എന്നിവയിലോളം വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഒന്നാണെന്ന്. മലയാളവും മലയാളികളും എത്തിയ നാടുകളിലെല്ലാം അതിന്റെ പ്രകടനരൂപങ്ങൾ കാണുകയും ചെയ്യാം.